

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การทำการเกษตรกรรมยั่งยืนของเกษตรกรที่เป็นและไม่เป็น สมาชิก สหกรณ์การเกษตรยั่งยืนแม่ทา กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน นายศาสวัต พัฒนาศักดิ์

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต(เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์กฤษณ์ ศรีมงคล	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรทัศน์ อินทร์คัมพร	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. ไพบุลย์ สุทธสุภา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชาญณรงค์ ดวงสอาด	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการทำการเกษตรเพื่อเปรียบเทียบระดับความยั่งยืนและศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการทำการเกษตรของเกษตรกรที่เป็นและไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรยั่งยืนแม่ทา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ เกษตรกรที่มีอาชีพในการทำการเกษตรอยู่ในเขตตำบลแม่ทา กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 289 คน โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ จำนวน 31 ราย และทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญจากเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิก สหกรณ์อีกจำนวน 31 ราย โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคลตามแบบสอบถามที่ได้สร้างไว้แล้วและทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า t-test

ผลการศึกษารูปแบบการทำการเกษตรของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์พบว่ามีการปลูกพืชหลายชนิดในพื้นที่ของตนเองและในบริเวณพื้นที่ป่า ส่วนเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิกสหกรณ์ส่วนใหญ่ปลูกพืชชนิดเดียว และจากผลการศึกษารณัติตัวอย่างของเกษตรกร 6 ราย ซึ่งเป็นสมาชิก 3 ราย และไม่เป็นสมาชิก 3 ราย พบว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกมีการปลูกพืชผสมผสานอยู่ภายในบริเวณ

บ้านของตนเอง สามารถลดการพึ่งพาปัจจัยภายนอกไร่เนาของตนเองต่างจากเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิก สหกรณ์ซึ่งมีพื้นที่ทำกินแยกออกจากบ้านเรือนของตนเองและมีการปลูกพืชเชิงเดี่ยว ทำให้เกิดการ พึ่งพิงปัจจัยภายนอกไร่เนามากกว่า

ด้านความยั่งยืนในการทำการเกษตรพบว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีความ ยั่งยืนสูงกว่าเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิก เพราะสามารถแก้ไขปัญหาเรื่องต่าง ๆ อาทิเช่นการมีเอกสาร สิทธิ์ที่ดินการมีทายาทสืบต่อ การระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืช ปัจจัยการผลิตราคาสูง และความ สม่่าเสมอของผลผลิตได้ดีกว่าเกษตรกรที่ไม่เป็นสมาชิก เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระดับ ความยั่งยืนของเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในทางสถิติโดยใช้ค่า t-test ($t = 5.438$) ข้อเสนอแนะจากเกษตรกรทั้งสองกลุ่มคือ ต้องการให้รัฐเข้ามาช่วยเหลือเรื่อง การประกันราคาผลผลิต อีกทั้งยังต้องการตลาดกลางที่จำหน่ายปัจจัยการผลิตและตลาดนัดสัตว์อีกด้วย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย หน่วยงานรัฐและเอกชนควรรณรงค์ให้เกษตรกรที่ยัง ไม่ได้ริเริ่มทำเกษตรกรรมยั่งยืนหันมาทำเกษตรกรรมยั่งยืนมากขึ้น พร้อมทั้งทำความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับหลักการของเกษตรกรรมยั่งยืนและชี้ให้เห็นผลดีที่จะตามมาในระยะยาวในการทำ เกษตรกรรมยั่งยืนโดยมีความเป็นอยู่แบบพอเพียง ส่งผลถึงคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและความมั่นคง ของชาติต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title Sustainable Agriculture of Mae Tha Sustainable Agricultural Cooperative's Members and Non-members , King Amphoe Mae On, Changwat Chiang Mai

Author Mister Sasawat Pattanasak

M.S. (Agriculture) Agricultural Extension

Examining Committee

Assoc. Prof. Katin Srimongkol Chairman

Asst. Prof.Dr.Wallratat Intaruccomporn Member

Assoc. Prof.Dr. Paiboon Suthasupa Member

Asst. Prof.Dr. Channarong Dougsaat Member

Abstract

The objectives of this research were to study farming pattern , to compare sustainability level and to identify problems and obstacles of cooperative members and non-members of Mae tha Sustainable Agriculture Cooperatives.

The population studied were members and non-members of Mae tha Sustainable Agriculture totalled 289 farmers by Purposive Sampling from 31 members and Accidental Sampling from 31 non-members. Data were collected by using questionnaires and analyzed by using Arithmetic mean, percentage, standard deviation and t-test.

As regards farming patterns, it was found that members of Mae tha Sustainable Agriculture Cooperatives grew various kinds of crops in their own area, in the forest whereas most non-members grew only one kind of crop. From the case study of 3 members and 3 non-members of Mae Tha Sustainable agriculture Cooperatives, it was found that cooperatives members grew various kind of crops in their homeyard, enabling them to reduce dependency from outside whereas

non-members had their farms outside their homestead, cultivated mono-cropping leading to more dependency from outside.

From the agricultural sustainability point of view, members had more sustainability level than non-members since they were able to solve almost problems such as land right, farm successors, insect pests and diseases, high cost of production factors and stability of products more than non members. When compare the difference of sustainability levels of members and nonmembers, it was different significantly by using t-test (t value = 5.438) . Suggestions from both groups were price guarantee and central markets for selling from products and animals.

It is suggested that the government and non-government organizations should promote the sustainable agriculture for farmers and help them to understand in the concept of sustainable agriculture and its advantage in the long run by means of self-sufficiency leading to farmers quality of life national security.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved